

журнал української молоді

число 4. (5).

КВІТЕНЬ, 1950.

РІК II.

ГОЛОС МОЛОДІ

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

ЧИСЛО 4. (5).

КВІТЕНЬ, 1950.

РІК II.

ДРУГИЙ КРАЙОВИЙ З'ІЗД Спілки Української Молоді у Великобританії

Дата 11 і 12 березня ц. р. залишиться довго в пам'яті суміток і суміщів Великобританії. В ці дні з'їхалися з усіх сторін британського острова молоді, енергійні делегати, щоби проробити підсумки минулого і намітити напрямні на майбутнє. Знаменна дата 11 го Крайового З'їзду СУМ у Великобританії являється переломовою датою в розвитку молодечої організації на цих теренах. У З'їзді взяли участь 48 умандатованих делегатів від поодиноких Осередків СУМ, які репрезентували собою 1.488 членів СУМ. Крім делегатів на З'їзді було присутніх багато гостей.

11-ий Крайовий З'їзд відкрив голова Крайового Комітету СУМ і на його висесення аклямацією обрано почесну Президію у складі: в. о. голови ЦК СУМ п. Каливника, почесного предсідника СУБ п. інж. Д. Скоропадського, Голову СУБ др. О. Фондака, члена ЦК п. Муху, п. Палів від Пласту, п. Відось від ОбВУ.

До ділової Президії З'їзду обрано пп. В. Микулу, Я. Деременду і І. Крушельницького.

11-ий З'їзд СУМ заслухав письмові та усні привіти; в дальшому вилонив ділові

комісії та затвердив протокол з попереднього Крайового З'їзду СУМ. В далшому забрав слово в. о. голови ЦК СУМ п. Каливник і в обширній, повній молодечої запальчivosti і пориву доповіді з'ясовує присутнім делегатам значення і завдання СУМ на еміграції.

Уступаючий Голова КК СУМ дає в дальшому звіт з піврічної праці проведенної Крайовим Комітетом.

Наводимо короткі циферні дані з виголошеного звіту:

На день звіту СУМ на цих островах нараховує в загальному 2.870 членів, що є зорганізовані у 82 Осередках. В ділянці культ-виховній в звітному періоді уладжено: 251 сходина ланкових, 782 сходина ланок, 190 ширших сходина членів, 91 святочних сходина членів, 1.121 національно виховних імпрез, виголошено разом 356 доповідей та прочитано 994 реферати. При Осередках існують разом: 11 хороших гуртків, 15 багатих гуртків, 5 драматичних гуртків, 9 шахових гуртків, 9 самоосвітних гуртків, 1 духових оркестра та 3 різьбарські гуртки. Заходами Крайового Комітету проведено курси для голів і культурно-виховних ке-

рівників і для керівників жіночих відділів. Крім відбутих цілого ряду осередкових та міжосередкових імпрез під кличем: «Обличчям до воюючої України», відбуто під тим кличем Крайове Свято в місяці жовтні в Манчестері, в якому взяли участь понад 5.000 осіб.

Крайовий Комітет започаткував був видавничу діяльність і у звітному періоді видав: одноднівку «Змаг Молодих», стінний галендар на 1950 р., двобарвну емблему та листівки СУМ і вкінці започатковано систе-

кої дискусії прийнято в дальшому новий статут СУМ з узагядненням змін вимаганих брит. правом та приступлено до вибору нових правличих органів Крайового Комітету. Більшістю голосів (понад 800) на Голову Крайового Комітету СУМ вибрано друга Я. Деремсиду, та членів Комітету в такому складі: друзі І. Федчиняк, В. Олесків, Я. Скурський, В. Микула, І. Гусак, І. Крушельницький. Б. Закаляк, Ольга Бородий, Б. Лихолат та В. Навроцький. В склад Контрольної Комісії ввійшли: Гри-

Президія II-го Крайового З'їзду СУМ.

матичне видавання журналу „Голос Молоді“

Фінасовий звіт складав друг Федчиняк. Зі звіту виходило, що господарка СУМ була дуже добре проваджена, а на день звіту в касі нараховувалось в загальному 124,24 фунтів стерлінгів.

Крайовий З'їзд на внесок Контрольної комісії одногосно уділює абсолюторію супаючим органам СУМ та виносить подяку за жертвенну працю. Після коротень-

нюк, Кульчицький і Тисячний. До То а риського Суду обрано: Г. Цебрія, Кружельського та Магура. Після прийняття резолюцій ухвалено вислати привіти для Українського Народу, УНА, УГВР, АБН, обм Українським Церквам, ЦК СУМ, СУБ, ЦПУЕ, ОБВУ та всім сумівцям і їх Крайовим Комітетам в світі. Окрему подяку винесено для подруги А. Калинин за її жертвенну працю в СУМ-і, та щире спів-

Довіщення на стор. 5.

ПРИВІТ

Члени Президій та Учасники II-го Крайового З'їзду Спілки Української Молоді на терені Великобританії на порозі 3-го року існування СУМ-у на Бритийських Островах, передають дружній молодняцький привіт:

Воюючій Україні.

Українській Автокефальній Православній Церкві.

Українській Греко-Католицькій Церкві.

Центральному Комітетові СУМ-у.

Молоді А.Б.Н.

Всім Крайовим Комітетам СУМ-у.

Ц. П. У. Еміграції.

Союзові Українців у В. Британії.

Об'єднанню б. Українських Вояків на терені В. Британії.

Всій Українській Молоді розкиненій по цілому світі.

Маючи перед собою образ пройде-ної праці, ми рішені вперто та завзято виконувати напрямні нашої програми в ім'я тієї високої ідеї, що є провідною зорею в усіх наших починах і діях: вірна і незламна служба воюючій Україні, через самопосягату для осягнення найдорожчих ідеалів кожного українця.

Ми свідомі, що шлях наш не легкий, однак віра в молодечі сили та факт, що молодь організована в СУМ-і в усіх країнах світу, дає сили й заповуку вірити в непереможність ідей цілого Українського Народу.

Гасло нашої Програми „Бог і Україна“, історичний вклад праці основоположників нашої Організації є для нас наказом.

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ — ГОТОВ БОРОНІТИ!

РЕЗОЛЮЦІЇ

Другого Крайового З'їзду СУМ у Великобританії

Делегати II-го Крайового З'їзду Спілки Української Молоді на терені Великобританії, заслухавши звіту з діяльності Крайового Комітету СУМ та провівши над ним основну дискусію стверджують, що:

СУМ на терені Великобританії із своїми Крайовими органами за минулий рік діяльності, широко розгортаючи виховну працю, придержувався програми і статуту СУМ та подрібних напрямних ЦК СУМ, та на підставі цього констатув, що СУМ в загальному доказав своєю працею соборність та високу ідейність організації, що діє під кличем: „Бог і Україна“ та гідно

підготував молодь до боротьби за Самостійну Соборну Державу.

II-ий Крайовий З'їзд закликає ту частину української молоді, яка з будь яких причин стоїть ще поза рядами СУМ, включитися в могутню сумієську сім'ю, і тим самим включитися активно у великий змаг цілого українського народу за УССД.

З уваги на вищий етап розвитку Спілки Української Молоді на терені Великобританії, Делегати II-го Крайового З'їзду вважають, що основними проблемами, які стоять перед новим Крайовим Комітетом є:

1. *Обхопити в організаційні рямці СУМ*

всю українську молодь Великобританії.

2. Виготовити і зреалізувати нові методи, форми і плани виховно-вихідної роботи у вищому ступені розвитку організації.

3. Розбудувати сивазничу діяльність.

4. Для успішного виконання завдань домогтися більшої фінансової спроможності організації, через розгорнення якнайбільшої ініціативи в напрямі придбання потрібних фондів.

Делегати II-го Крайового З'їзду СУМ-у закликають до тісного організаційного зв'язку низових клітин з Централєю, закликають всіх членів до точного виконання всіх своїх фінансових зобов'язань, до далекоїдучої жертовності та до організаційної дисциплінованості і сумлінності у виконанні обов'язків.

II-ий Крайовий З'їзд СУМ: —

— доручає новообраному Крайовому Комітетові навіязати якнайширші зв'язки з чужонаціональними організаціями;

— доручає різнож Крайовому Комітетові давати гідну відсіч всім ворогам СУМ і українству взагалі за їхню шкідливу і розкладову роботу проти СУМ і української визвольної боротьби.

— визнає Союз Українців у Великобританії одинокою суспільно-громадською

Центральною установою у Великобританії і на цьому місці складає СУБ-ові щирі подяки за моральну і матеріальну допомогу в розвитку СУМ.

— вважає, що завдання, які стоять перед Крайовим Комітетом будуть здійснені тільки при всебічній підтримці низових клітин і всього членства взагалі, а тому взиває все членство до дисципліни і відданості ідеї, що її плекає Спілка Української Молоді;

— вносить протест проти агентурних статей, в яких автори накидаються на українську молодь зорганізовану в СУМ-і і Пласті. Одноразово протестуємо, що редактор „Українських Вістей“ в генеральним секретарем УНРади і дозволяє на сторінках газети вміщувати агентурні статті.

СУМ на терені Великобританії держить високо прапор безкомпромісової боротьби за національне обличчя української молоді, її високу моральну, духову і політичну сартість. Стимолом і нормуванням цієї праці є події на Рідних Землях, героїчна боротьба української молоді в рядах ОУН—УПА, під політичним проводом УГВР.

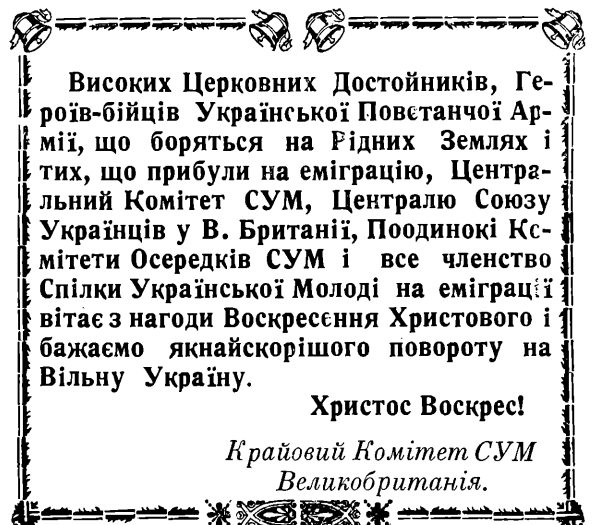
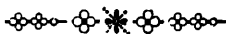
Резолюційна Комісія.

Крайовий З'їзд.

(Продовження із стор. 2.)

чуття з причини її хвороби. В перерві З'їзду висвітлено гарний кольоровий фільм з життя СУМ у Німеччині. Після відбуття З'їзду був уряджений величавий Шевченківський концерт з багатою програмою.

На цьому місці бажаємо якнайкращих успіхів новообраним органам Крайового Комітету в розгорненні так важної праці над молоддю.

В РІЧНИЦЮ СЛАВИ

*Дня 29. квітня 1918. року Чорноморська
фльота перейшла під українське володіння.*

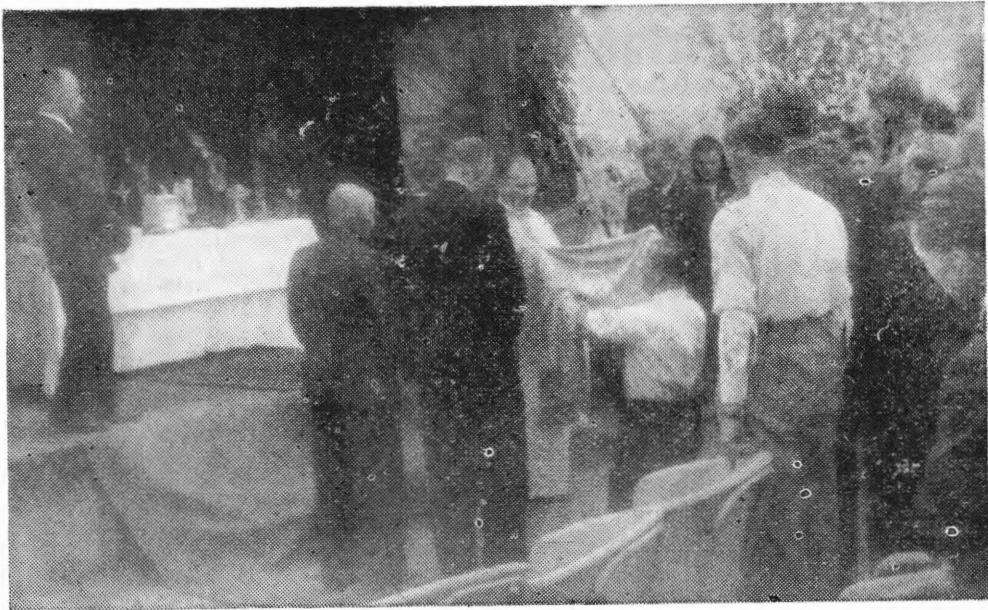
БОГДАН КРАВЦІВ

Кораблі

ВЖЕ сирени на відїзд гучний затрубили,
Золотий, буйний стяг піднесіте!
Б'ється серце і рветься в парусах білих,
Як вітер.

Хто сказав, що залізні оці кораблі,
Це не наші човни паперові,
Що їх ми зряжали малі,
На потоки під бурю і повинь!

Хто говорить, що мрії не сповнились смілі!
Наша фльота іде в океани!
Б'ється серце і рветься у парусах білих,
В незнане!...

Пов'язчення Сумієського Прапора в Осередку СУМ в Шеріфгейлз.

Іван Яценко

ЗЕМЛЯ КЛИЧЕ

ОПОВІДАННЯ.

Від Радзівілова до Дубна сорок два кілометри асфальтованого шляху. Обабіч того шляху від осель лишилися самі руїни і згарища. Німці навіть і церкви знищили.

Понад тим шляхом на мурах і руїнах будинків були розписані величезні гасла :

“ Геть Гітлера і Сталіна !
Геть Гестапо й НКВД !
Хай живе самостійна Україна !
Слава Україні !
Героям слава ! ”

І так сорок два кілометри. І так скрізь на західних землях. А далі неспокійний Кремянець, гори, де вирує українська партизанка. І тому німці навіть сіно для коней здобували зброєю. І настав сорок четвертий рік. Сташній рік !

В Радзівілові де містилася жандармерія, зрання помітився пожвавлений рух. Німці викочували на вулицю гармати, чіпляли їх до машин. Озброєні скорострілами, вони рушили на машинах через Дубно на Кремянець на селян !

Гадали знищити партизанські кубла. Були розлучені, злі : регулярна ворожа армія заломлювалася перед, ними, а якісь напівозброєні оселі не зломить того спротиву.

І тому їхали з таким завданням : збіжжя забрати, а села спалити ! Біля Кремянця повставали з машин, повернули гармати бійницями на села й пішли в наступ, тримаючи напоготові зброю.

І раптом з усіх боків застрочили скоростріли, пронизливо загули міномети, глухо вибухли гранати.

Здавалося, що і куці стріляють у ворога. Німці ніяк не сподівалися на такий несподіваний, зухвалий напад.

Не встигла гарматня обслуга зайняти в долині оборону, як у цей час хтось у німе-

цькій уніформі сміливо почав підкрадатися до них з заду.

То був Остап Смілик.

Змірявши віддадь, він дужим розмахом руки кинув у долину спочатку одну, потім другу гранату. Сталися два великі вибухи і гармати враз замовкли. Кидаючи все на призволяще, німці у паніці кинулися бігти до машин. Але і тут із куців застрочив на них хтось з скоростілу.

Остап випростався на весь зріст і влучаючи з карабіну по німцях несамовито кричав :

— Гальт ! . . . гальт !

Кілька десятків німців було забито, вони валялися скрізь понад шляхом. Решта втекли, кидаючи гармати і машини.

Тоді до Остапа підійшов поручник “ Грізний ” і міцно потис йому руку.

— Вітаю вас, пане Смілик, ви досить сміливо вразили гарматню.

Остап якось ніяково відповів командирові :

— Я що . . . пане поручнику . . . я за рідну землю . . . Земля мене кличе до помсти.

То було перше його бойове хрещення. І лишився він в УПА. Він поклявся на самоті перед Богом, що нізащо не покине України. Вирішив умерти там, де спочиває його родина.

А згодом загін “ Грізного ” перебрався на Станіславщину у Чорний ліс . . .

VII.

Бурхливі дні минули. Здавалося, що ті дні хтось брав і нанизував на довге намисто тривожних спогадів.

Минув рік . . .

Зі Сходу через Галичину буряно перекотилися озброєні й обшарпані орди й пішли далі на Захід, на Берлін . . . !

І застогнали знову галицькі землі. І

плакали матері за синами і журилися жінки за чоловіками.

А дітки—сироти! Ой, діти ви з України!..
І минали дні тривожні, бурхливі.

Остап Смілика бурхливе й непокірне життя перекинуло на узбіччя Карпатських гір. Лежав він на узліссі, на високих шпиль, тримаючи у руках скоростріла пильнував за простором.

Задивляючися в далечінь, пригадав слова Шевченка:

За горами—гори,
Хмарами іовиті . . .

І дійсно перед очима йому повставали викрашені природою узбіччя шпильєстих гір і тоді так боляче пригадувався рідній край, дружина, синок . . . І тоді на душі йому ставало невимозно боляче, що так передчасно розгубив на Україні своїх рідних.

Чим більше стискалося йому в грудях серце, тим міцніше тримав у руках скоростріла й кидав гостріший погляд у далечінь.

Знав за що бореться. Замріяно він дивився у гори і тоді пригадувалося остання розмова в постой . . .

подати . . .! Сказати щось таке, щоб вони знали, як славна партизанка дошкулює ворогам! Ех коли б. Та хіба він один того хоче . . . ?

І враз думки йому обірвалися. Його очі напружено задивилися у далечінь і він схопився за далекозір. Щось за постать, наче цяточка простувала на сусідній горі. Помітив, коли постать горошиною перекотилася через галявину. Застиг він в напруженому погляді.

— Жінка! — здивувався він, а в голові думки млинком—Хто вона? Зв'язкова чи може шпигунка?

Насторожився і закував зозулю. У лісі відгукнулися на різні лади птахи. Згодом прибігли до нього кілька озброєних побратимів.

— Що сталося?

— Панове, а погляньте он . . . на ту галявину.

Дивилися у далекозір спочатку один, потім другий . . . Але постать більше не з'являлася. Зникла між високими стрункими соснами, у хащах щербатих узбіч.

Розповів, що бачив і промовив:

Відділ сумівців у Веллінгор.

Радів, що на заході в Німеччині лишилися кілька сот тисяч українців-братів. І коли мріяв про них, серце якось частіше билося.

Ех, коли б йому туди вісточку про себе

— Я піду навперейми.

— Рушайте!

Остап перечипив зручніше свого скоростріла, затис під пасок гранату і, й наче

дика сарна, подався по крутій стежці на долину. Годин за дві він дістався до гори й засів у просіні, пильуючи загадкову постать. Лежав щось з годину. І здавалося йому, що години оберталися у вічність. В голові глумилися надії.

— Упустив — спало на удмку.

І враз загострилося йому чуття, напружився зір. Задивлявся, як височіють сосни, а поміж соснами примітив постать. Підкрадаючися, він почав поспішати за нею назіріє. Згодом забіг навперейми й застиг біля покрученого грабу. Заждавши слухної хвилини, він раптом крикнув :

— Стій !

— І — і — і . . . — відгукнулася в лісі стоголоса луна.

Жінка не розгубилася. В одну мить вона схопила пістоля й, скерувавши на нього, зігнулася до стовбура.

— Не руштеся ! Хто ви ?

Дивилися один одному в вічі. Він увесь зарослий, лиш очі блищали.

— Пароль ! — кинув він.

Вона ураз опустила пістоля й зворушливо відповіла :

— Пане Смілик, це я — Стефця ! Львів — Київ . . . !

Опустився скоростріл.

— Стефця . . . ! Пані Стефця . . . ! Так ось чому ви не хотіли брати від мене корову й козя . . . Звідкіля ж це ви ? А я вас не впізнав, дуже ви змінилися.

— З Німеччини.

Обнялися мов річні, поцілувала вона його.

А я вас першою впізнала. Ви мені рідного брата нагадуєте, що в Дрогобичі німці повісили. Ну, як у вас . . . чи всі живі і здорові . . . ?

— Слава Богу ! вчора загін “Грізного” вирушив на Рогатинщину. А ви ж як ? Ой, і змарніли ! Нізачо не впізнав би . . . І українців бачили ? Ходімте до постоя, ось сюди навпростець . . .

За якусь годину дісталися до постоя. Стефцю оточили колом, простягаючи десятки обіймів.

— Пані Стефцю, а ми гадали, що вас того . . . а ви слава Богу . . . !

— Біг-ме пані Стефцю, вас не впізнати !

Стефця, радо усміхаючися, подивилася на присутніх побратимів своїми стомленими очима і стиха заговорила :

— Панове, майте спокій ! Все розповім : і про українські табори і про тамтешнє життя. Славні українці, тільки лякаються примусової репатріації. Скільки там чужинці про нас говорять . . . ! Багато книжок про нас вийшло. Лише одне прикре скажу : в серед вигнанців у верхівках мало іри, що не вірять в наші сили . . .

— Ого !

— Диви, а хто ж вони ?

— Сюди б їх !

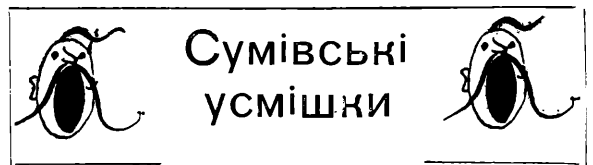
— А може нам на Сибір іти ? — вигукнув Остап — Годі ! Ми не вівці, щоб на заріз іти !

Стефця багато мала їм розповісти, та не в силі була. Вона стомлено подивилася і на її очах заблищали щирі сльози.

— Перепрошую, панове . . . я більше немо . . . — і вона заточелася немов зів'яла.

Далека і буремна путь далася їй у знаки . . .

КІНЕЦЬ.

Перевчений

До Осередку приїхав прелегент з рефератом, який він започаткував словами:

— „Дорогі друзі! Ми повинні встановити генезу розвитку СУМ-у, оскільки ця генеза інтерпретується по різному і є гіпотеза, що, гіперболічно висловлюючись, ці інтерпретації можуть стати парадоксом . . .“

Чого сумує

— Чого це в цього молодця такий сум на обличчі?

— Бо він ще не вступив до СУМ-у!

„УЧИТЕСЯ, БРАТИ МОЇ...“

ЗНАННЯ — ЦЕ СИЛА!

П. Черкаський і А. Шульга

КРИЗА І ВІДРОДЖЕННЯ ДУХОВОСТІ

— Продовження —

ЧАСТИНА ПЕРША.

ПІДСТАВИ ВИХОВАННЯ ВОЛІ

Немає бажання змінити характер, не прокинулася відразу до зла, не відчувається потреби зробити внутрішнє зусилля відкинути від себе, передусім, зло і тим змінити характер, тому він залишається незмінним. Але брак волі і бездіяльність в цім питанні зовсім не означають того, що характер не може бути зміненим на краще. От, якби можна було довести, що всяка боротьба є безкорисною і безвиглядною та, що людина при усім своїм бажанні і впертості не може стати ліпшою, н. пр.—егоїст не підніметься до самопожертви, або злодій чи вбивник не може стати милосердним “самарянином,” це бувби доказ цінний. Та життя роду людського, беручи лише від часів, коли існують різного роду хроніки (чи то писані, чи устно передавані, в виховно-релігійних переданнях з сірої давнини) усіх, навіть давно вже неіснуючих народів і рас, однозгідно говорять про щось інше, а саме, про безліч випадків навіть кардинальних змін характеру людського. Сама наочність і неспіжняюча вже застанова кожного з нас справа теперішнього т.зв. цивілізованого співжиття переважаючої маси людей на світі, без людодства повсякденного та горлорізання одвертого, скажуть про те що характер людський, навіть дуже, змінився. Бо не основною

причиною такого укладу тепер сама наочність норм правних і різного роду “законів,” обмежуючих чи забороняючих практики наших “пра-пра-пращурів”, а усе це є вислідом того, що характер людський змінився. Бо якби не змінився, то й законів обмежуючих “сваволю,” т.е.звих характерів, скрайній і звірячий егоїзм, не було б, бо всякі закони і права ті ж самі люди встановляють. А саме стремління закони і відносини теперішні міжлюдські змінити на ще ліпші і досконаліші, це лише потреба практична, а мабуть і підсвідоме бажання, чи Божеські начала, диктують. Отже не лише всевладний і незмінний егоїзм заложено природою в істоту людську.

Історія людського роду знає безліч прикладів, коли найбільше закеренілі злодії, під впливом особливих обставин, ставали здібними до добра і творили високі, благородні діла. Російський письменник Пушкін у “Брати—розбійники” каже: у всякого своя совість, вона прокинеться у чорний день.” А Голготський розбійник покався на хресті, ведений прикладом Ісуса, що на хресті молився, просячи прощення для своїх мучителів.

Отже, характер не є щось незмінне, він є

сумою того, що принесли ми з народженням, плюс те, ще додала до того родинна атмосфера, школа, суспільство, а найбільше і рішаюче те, що ми доложили до того власною працею внутрішньою і власною борнею зі злими початками, що закладені в нас і дані від уродження, в не меншій мірі, як і добрі.

Коли дано нам і заложено в нас від уродження прагнення до ідеалу, святі пориви до добра, стремління до правди і, коли ми не хочемо і щоб все це погинуло, не встигнувши розцвісти, або щоб щоденне життя все те заглушило і затоптало в болото наші золоті мрії, працюймо над своїм характером, гартуймо свою волю в службі тому, що є єдине, чим прекрасне життя та живі люди. Стремім де найкращої перемоги, перемоги над собою, над низькими зазивами натури.

Не легка це перемога й не легко вона деється.

Моральне виховання, поступовий розвиток духової істоти в людині праця, що вимагає упертих і постійних спостережень та вишколу себе.

Недаром московський цар Петро, хоч і ворожа нам, але велика індивідуальність свого часу, знаючи свою розпущеність і непогамованість своєї натури, з жалем каже: "бунт стрільців утихомирив, уговкав Софію, побив Карла XII, а себе перемогти не можу."

Морально досконала одиниця, це втілення в людині високих ідеалів і правди. Чим вища ідея, тим більше зусиль вимагає вона для осягнення себе. І щоби цілковито дану ідею опанувати, усі наші духові здібності мусять бути скеровані до її мети. Необхідно, щоби ця ідея шляхом повільного наростаючого взаємодіяння, з іншими ідеями поступово ширила засяг свого впливу, ставала б керівним центром усього устрою нашого внутрішнього життя.

Пригляньмося як твориться мистецький, геніяльний твір. У генія родиться думка, часто в ранній молодості. Ця думка-ідея спочатку живе в нім боязка, неясна. Потім якийсь випадок особистого чи чужого життя, або прочитана книга, дають сильніше побудження і концентрують на ній особливу

увагу автора. З того моменту вона знаходить поживу у всім. Спостереження, читання, розмови-принносять до свідомости матеріал, який її годує, а вона росте і кріпне. Так, приміром, Гете 30 років працював над творенням свого безсмертного "Фауста." Оцю роботу закріплення в душі ідеї, або розвитку ідейного чуття можна порівняти зі штучним виробом кристалу. "Коли до хемічного розчину, складеного з кількох ріжних речовин в степені насичення, опустимо кристал, каже французький психолог Пейо, то однородні з кристалом частини, під впливом таємної сили притягання, виділяться з плинну і ступнево сконцентруються навколо нього. Кристал буде помалу рости і, якщо залишимо розчин вповнім спокою тижні і місяці, дістанемо один з найкращих екземплярів, який своєю красою створить рідкість і гордість хемічної лабораторії."

Те саме і в психології. Візьмімо любий психічний стан, видвинім його у нашій свідомості на перший плян, тримаймо якнайдовше, шляхом такого таємничого середника, як в хемії, коло нього непомітно сконцентруються однородні з ним ідеї і душевні рухи. Отримаємо властиве, могутнє почуття, якому рабсько буде підлягати воля. В порівнянні з ним усе інше відійде на другий плян. Навіть низькі, стидливі почуття, як ми їм піддаємося, можуть осягнути над нами необмежену владу.

У Дриля, в "Преступність і преступники" наведено низку осіб, у яких стремління нижчого порядку панують над усім єством та визначають ціле поступовання даної людини.

(Продовження буде).

**До високого літання
Безнастанно сил пробуй,
Ум гостри, насталою волю,
Лиш працюй, а не тоскуй!**

Іван Франко

◆◆◆ Проф. Іван Огієнко ◆◆◆

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА

КОРОТКА ІСТОРІЯ КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

(Продовження)

ВПЛИВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА МОСКОВСЬКУ

Український вплив на московську церкву був такий великий, що в Москві скрізь по церквах запанувала українська вимова, і ця вимова лишилася тут аж до початку XIX-го віку.

Кращі люди на Москві переймали все від українців. Учитель Петра I., князь Борис Голицин, зачісувався по-козацькому. Патріярх Никон їздив в українській бричці. Року 1666 межигорський монах призначається царським садівником і привозить з Києва сливи, виноград та груші. Царські забави в XVII віці влаштовували українці. З нашого краю просять навіть в 1671 р. “хлѣбника, которий гараздъ хлѣбовъ и пироговъ печь.”

Наших же українців завсіди кличуть навчати царських дітей.

Друкарська справа в Україні стояла дуже високо. Київські друкарські шрифти так припали до вподоби на Москві, що р. 1669 Інокентія Гизеля дуже просили надрукувати в Києві книжок для Москви. Український вплив в друкарстві одбився навіть в дрібних деталях; так на Москві в друкованих книжках спершу нумерація була по листках, а тільки потім під нашим впливом стали нумерувати кожну сторінку; під нашим впливом стали розривати в друкованих книжках слово од слова, а до того їх друковано вкупі навіть знак переноса слів позичали в нас. Заголовки книжки в Москві любили давати з кінця, і тільки під нашим впливом почали ставити ці заголовки з початку книжки. Бажаючи мати в себе гарні друкарні, ще навіть Петро I. послав своїх людей в науку до друкарень в Київ та Чернігів. Особливо Київська друка-

рня вєлавилась тоді дуже гарним шрифтом, папером та чистою роботою.

Одбився наш вплив і на будівлі. Українці будували дворці і розмальовували їх по своєму. Року 1673 часозщик українець Петро Висоцький зробив в Коломенськїм дворці край царського мієся дивовище: мідних лєєв, що самі ворушилися і реєли; Семен Полоцький на цих лєєв написав навіть вірші в своїому “Рифмологїї...” Перейшли до Москви і ті нагробники, могильні пам’ятники, що були скрізь по нашому краю.

Наші малярі часто ходили до Москви, часто їх і закликали туди; тому не диво, що український вплив одбився і на московській іконографїї: західний вплив через Польщу, прямо йшов до нас, а ми його несли в Москву. Це через нас скаржились старозіри, що “образы святяя неподобно: очи слузгами, лиця румянняя за плотю жирны и дебелы ризы нѣмецкія...” Наші гравюри та так звані “народні картинки” у великому числі сунули на Москву.

Земляки наші, опинившись на Москві хутко занесли туди “єрьє новую”—почали по церквах говорити проповіді. На Україні це було звичайним ділом, але в Москві можна було якусь там проповідь хїба тільки прочитати із книжки, Із цього зразу земляки наші придбали собі ворогів. “Заводите вы, ханжи”—лаяли їх—“єрьє новую, людей вѣ церкви учите, а мы людей прежь сего вѣ церкви не учивали, учивали ихъ вѣ таинѣ... Бѣса вы имѣете себѣ и вѣ ханжи...”

Але сплинув час, і українська проповідь запанувала в Москві...

Перші мистропорідниками на Москві були наші Єпифаній Славинецький та Семен Полоцький. І навіть в ХУІІ віці кращими промовцями проповідеї у Петрограді та Москві за всіма були українці, і їх завжди брали на посади до соборів в столичні міста.

Українці багато зробили і коло нової московської літератури. На чолі цієї літератури стояв українець Ф. Прокопович, що разом з Кантемиром розпочав цю літературу.

Так званий клясицизм в московській літературі був занесений з України; у нас цей клясицизм бачимо ще з самого початку ХУІІ ст. в творах Прокоповича та Сковороди.

Переклади з західної літератури довгою низкою плывуть до Москви в ХУІ та ХУІІ віці; проте переклади ці сунули на Москву або просто з України, або робили їх українці.

(Дальше буде).

Сумівка з Манчестерського балету.

СТОРИНКА ЮНОГО СУМІВЦЯ

Малі Герої

Оповідання

Хто з нас не читав відомих оповідань «Малі Герої»? З запертим віддыхом, ми ковали сторінку за сторінкою, забувши про все на світі. Щоденні сірі будні, в яких ми жили, всі наші юнацькі радості й терпіння — все це пропадало, западалося в забуття. А перед нами в нашій уяві, мов на фільмовій стрічці, пливли великі постаті героїв-юнаків, їхні подвиги, вчинки, діла. І ми захоплювалися ними, ми в своїй юнацькій уяві все те переживали, разом з тими маленькими відважними юнаками прокрадалися крізь ворожі застави, ми раділи їхніми успіхами, плакали, коли вони сповнивши своє завдання, гинули на руках полководця. А прочитавши останню сторінку тих прекрасних оповідань ми довго ще сиділи над закритою книжкою. Ми мріяли. Нам хотілося пережити такі самі пригоди, сповнити якийсь героїчний вчинок, прислужитися батьківщині. І щойно голос батька чи матері, що закликав нас кластись спати бо вже дуже пізно, — відривав нас від наших мрій.

Чи тільки уява та хист доброго письменника може створити такі постаті малих хоробрих героїв? Чи в дійному реальному житті вони не існують?

Минули роки спокійного, мирного життя, прийшла війна. Воєнна завирюха люто прокотилася по наших землях. Дуже часто з наших теплих, привітних кімнат залиши-

лись згарища. Дуже часто наші батьки, що лагідним голосом відривали нас від наших молодечих мрій, погинули від ворожих куль.

Нарід став до боротьби за свободу, за незалежність. Наші брати взяли зброю, щоб в рядах УПА боронити свою країну від жорстоких наїзників. Під прапорами УПА опинилися всі, кому дорога батьківщина і рідний нарід. І ось фантазія письменника, що створила героїчні юнацькі постаті перемінилася в дійсність. Серед бійців УПА ви знайдете молоденьких Івасів, Степанів чи Петрусів. Проворні, меткі, всім своїм серцем віддані справі, вони пліч-о-пліч стоять побіч своїх старших друзів-бійців. Там, де не може сповнити завдання розвідчик, чи розвідчиця, там посилається малого Івася. І він прекрасно сповняє своє завдання. У важких ситуаціях, коли ворог оточивши залізним кільцем відділ УПА намагаючись його знищити, вони непомітно без підозри зі сторони ворога проходять кільце, повідомляють інші відділи про небезпеку, яка загрожує оточеному відділові і в той спосіб часто-густо рятують ситуацію. Своім зірким оком вони обсервують все, щоб опісля принести неоцінені вістки. За опці свої вчинки вони вповні заслуговують на ім'я малих героїв. Не казкових, видуманих фантазією письменника, але дійсних, реальних, що в ім'я і з любови

до загроженої батьківщини ризкують своїм молодечим життям.

* * *

Були морозні дні 1945 р. Хуртовина намітала гори снігу на землянки відділу Тура. Стейкові, не зважаючи на те, що були вдягнені в добрі кожухи та чоботи, померзли до кісті. Нараз з віддалі крізь свист хуртовини донісся до них голос пострілу. В тому напрямі побігло декілька хлопців. За якийсь час вернулися вони в товаристві дивної постаті. Це був малий, може дванадцятилітній хлопчина, вбраний в великі батьківські чоботи та окутаний в теж завеликий на нього кожух. На плечах висіла у нього «фінка».

Малий рішучо зажадав, щоб його завели до командира.

— Чого ти прийшов? — сказав командир.

— Я хочу бути при війську — твердо і безбоязко відповів хлопчина. Не помогли жодні переконання ані намови, щоб вертався додому, що він ще замалий, щоб бути вояком і т. д. Івась вперто повторював своє: «Я теж хочу бути при війську.» І лишився.

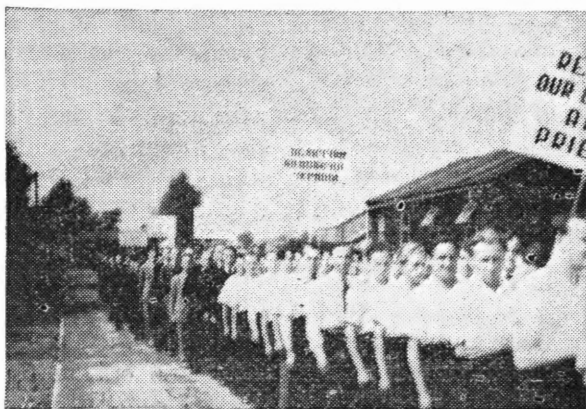
Спочатку крутився біля кухні. Пізніше почав командир вживати його для зв'язку.

Він виявляв таку проворність, що остаточно став найкращим розвідником групи. В своїх великих татових чоботях та маминому кожусі, незамітний, маленький ішов туди, куди його посилали і вертав завжди з якнайдокладнішими вістками.

Його дитяча наївність, розбрюювала ворожих солдатів, він з ними грався, сідав на коліна, діставав від них ласощі, влазив до їхніх авт, штабів. Рівночасно обсервував все кругом себе, запам'ятував і приносив докладні відомості про чисельний стан ворожих частин, про їхнє озброєння, пляни і заміри. Він мав вроджений талан розвідчика. Туди, де жодному іншому розвідникові не вдалось дістатися, він діставався. Він вмів знаменито себе маскувати. Раз брав курку під паху і на запит ворожих стеж, куди він іде, говорив, що несе своїй тітці квочку, другий раз вирушав з голубом, мовляв: «Йду до товариша вим'янути на іншого голуба», іншим разом зі слозами в очах випитував ворожу стежу, чи не бачили де його матері, бо він не знає, де вона ділася.

Одним словом цей непоказний хлопець віддавав УПА в її боротьбі з наїзником неоцінені послуги.

ДАЛЬШЕ БУДЕ.

Фрагмент зі Свята „Обличчям до Воюючої України“ в Ілі, Кеймбрідж.

С. Рудницький

ЗЕМЛЕЗНАННЯ

(ПРОДОВЖЕННЯ)

Височини і низи України

Наша рідна Україна це край переважно рівний. Нераз і сотню кілометрів проїдем та не побачиш ні гір ні навіть вищих горбів. Більше чим дев'ять десятих частин України залягають великі низи або пологі височини. Тільки де-не-де бачимо горбовину. Лишень одна десята частина України вкрита верховинами.

Є три верховини на Україні: Карпати, Кримські гори та Кавказ. Вони стоять наче три велитенські вали на південних межах України.

Карпати це дуже довга, наче серп вигнута зморщка на земній поверхні. Середуца третина довго простягнутої карпатської верховини споконвіку заселена українським народом.

Карпати дуже гарні гори. Їх узбіччя вкриті дрімучими чатинними лісами, по хребтах тягнуться розкішні, багаті всіляким зіллям і квітами луки-полонини, ще вище здіймаються стрімкі скали. Чудовими долинами біжать по скалах і камінню хрустально-прозорі карпатські річки.

Українські Карпати складаються з чотирьох частин. Від заходу до сходу чергують по собі: Низький Бескид, Високий Бескид, дуже скалисті Горгани і найвищі між усіма Чорногори, що здіймаються вище 2000 метрів. Найвищий шпиль зветься Говерля.

По північній боці Карпат простягається довга полоса горбовини, що зветься Підгір'я.

Кримські гори це невеличка пасмова верховина, що доходить 1500 метрів висоти. Її плоскими верхами простягаються гірські пагітвники, що зветься по татарськи Яйла. Найвищий шпиль це Роман Кош.

Кавказ це найвища верховина України. Це величні пасмові гори, що здіймаються до таких висот, що їх верхи окуті вічною кригою—ледняками, й білі від снігу, що

ніколи не тас. Найвищий шпиль зветься Ельбрус і має звиш 5600 метрів висоти.

На північному боці Кавказу простягається підкавказька горбовина.

Височини на Україні багато й вони є такі: Найдалі на захід висунена височина Розточа, на схід від нього лежить Волинська й Подільська височина. На сході України лежать височини Слобжанська й Донецька. На півдні простягається Бесарабська, а даліше на схід Подіпрянська височини.

Всі височини в Україні невисокі, позерхню мають рівну, легко хвилясту. Вони поперерізувані долинами, які звичайно глибокі й крутобокі. Найглибші долини це це подільські яри, замазві розкішними садами.

Низин в Україні це більше чим височини. Низини в північній Україні лісесті й вкриті болотами. В південній Україні низи степові.

Низини в Україні розміщені ось як: На північ від Розточа лежить низина Підляшша, на північ від Волині низина Полісся, між височиною Подіпр'я Слобжанщини й Наддніпрянська низина, між Слобжанською та Донецькою височиною, низина Донецька, на схід від Донецької височини—низина Донська.

Над Чорним Морем простяга довжезною смугою Чорноморський степовий низ; його частини це низини: Кримська й Кубанська.

На самі східні межі України сягає Каспійська низина.

Частина Каспійської низини лежить понище зеркала моря. Такий земний простір зветься депресія.

Українські низи безкраї своїм простром. Немов море простяглись вони довкруги. Тільки високі могили, що їх висипали наші предки на вічну пам'ять оборонцям—героям України чорніють на широкему овиді.

(Дальше буде)

Із творчості сумівців

Сину!

Працюй, молись, і — бий на сполох,
Не трать надармо ні хвилини!
Ти син — нащадок України,
Яку розп'яв неситий молох...

Коли в краю — борись, не падай!
А на верху — вдивись в глаголи;
Того, хто влив у кров нам звабу —
Будь вільним в хаті і навколо...

Коли ж покинув рідну хату,
Іди з посохом пілігріма;
Буди зневіреного Вата,
Рузвелта, Джона, Тома, Гріма...

Віщуй про нову в світі силу,
Нову духовість в путах ката;
»Народам воля і людині!«
На прапорах нового Завтра!

Скажи, що Бог непереможний
І непоруганий є, сину!
На наших прапорах шовкових
Глагол відвічний, живий, Божий:
Любов і Віра в Україну.

Старий сумівець з Кранівч.

У слід за Вами

Ви твердо ступали ногою вперед,
Перемагаючи грізні труди,
Бо Україна — Свята Ідея;
Тому вперед йшли Ваші груди!

Ваш чин святий і назабутній,
Ви шлях тернистий перейшли.
Хоч не здобули, ми Вас не забули,
Ви Україні славу принесли!

Хоробрі Ваші тіла почорнілі,
На яких повстанська кров зроста,
Спочили в лісі в могилі темній,
На якій часто немає хреста...

Ви полягли, вже Вас немає більше,
Та дух Ваш вітає поміж нами
І кормить завзяттям мільйони юнаків,
Які підуть Вашими слідами!

Петро Шевчук

ПОДЯКА

Відїзджаючи до Канади всім своїм Друзям і Співробітникам складаю
сердечну подяку за щирю співпрацю й дорогі подарунки.

Олешкевич.

С. Босдар

ВОСКРЕСНУТИ ДЛЯ НЕЇ МУСИШ!!!

Єдина в кожній людині власність, що мусить бути визнана за нею є: святиня її «я», її покликання.

Бранд.

Я любив тебе, іскристе вино... Ти проводило зі мною величні свята, ти було моїм другом на самоті, ти вливалось кип'ячим кумисом в мої жили та ганяло мою душею через рідні жита, вітрові на вітиху.

Я любив тебе скрайно. любив до сьогодні. Але від сьогодні ти мій ворог!!! Послухай! Ще хвилинка і побідно встане Сонце, ще одна, і сколихне космосом могутнє: „Воскрес! Воскрес!“

Я покрив тобою, іскристе, дно глибокої чарки. Покрив і вийшов на узгір'я привітати побідне Сонце. Бачиш? Стою з витягнутою рукою і мовчки чекаю... Довкруги все завмерло і мовчить.

Вдарив дзвін... Я крикнути хотів, набравши повітря в повні груди. Воскрес!.. Та нагло... що це? Слова застрягли в горлі, а очі відкрились широко...

Я не бачив як побідно встав Сонце, я побачив... цілу в чорному, мою скорбну Матір. Стояла два кроки передімною, а Її погляд був сумніший від світла місяця в далекій пустині...

Я хотів вдарити іскристим об землю і кинутись до Її стіп, цілувати гарячу руку. Та хтось мовчазно здержав руку і шептав: «Це сльози твоєї Матері, не кидай!» А мати моя сумно усміхалась. Я приступив і щойно тоді запримітив, що усміх її мерезжали великі, хрустальні сльози.

Вона витягнула свою худорляву руку і, як в дитинстві, гладила моє вже зрання поморщене чоло, а я ловив у чарку Її скорботні сльози... І тоді я почув Її голос: «Сину, це моя туга. Виписи, бо ти як понівечена форма, мусиш бути перелитим. Виписи, станеш тоді самим собою, станеш тоді гармонійним, суцільним і непохитним в своїх пориватх до мети життя.»

Чарка наповнилася вщерть, а Мати моя поцілувала мене в чоло і тихо-тихо віддалялася. Я хотів бігти за Нею, та поглядом своїм Вона здержала мене на місці. А Вона, скорбна, віддалялася і кликала до мене знову: «Ти вияви собою тільки те, що хотів виявити у тобі Господар. Як виявиш, то створиш міст, що існування твоє злучить з життям цілого космосу! Тоді ти для мене знову воскреснеш!»

Вона зникла, а я, задивлений в далечінь, побачив... як встав побідне Сонце! Щось стряснуло мою душею, змочились мої вії. Я приложив чарку до уст, і тоді, коли велика хрустальна сльоза змішалася з тугою матері, я перехилив її і випив до дна. Тоді я визиваючо поглинув довкруги і крикнув: — „Воскрес! Воскрес!“ — а все кругом раділо.

Я зрозумів Тебе, моя усміхнена сльозами Мати. У день, коли *Він* воскресав, Ти прийшла дати мені свою тугу, Ти прийшла рятувати свого сина.

І він для Тебе вже воскрес!

Радуйся!!!

Тому раджу і Вам:

Коли воскреснути Ви хочете для Матері своєї, Ви випийте Її тугу!

Повірте і зрозумійте так я: я пив

іскристе вино, та не знав, що воно грішна,
брудна отрута. Воно мене троїло і дурило:
„Вона воскресне!“

Я кажу Вам: не вірте!!!

Вона сама прийшла і дала свідомість

призначення мого життя.

Щоби щасливо Вона жила — так як
я, воскреснути для Неї мушиш!

Передрук із журналу „Світло“, Ріміні, 1947.

Відділ сумівців в Сліфорді.

ІЗ СУМІВСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

Великоднє

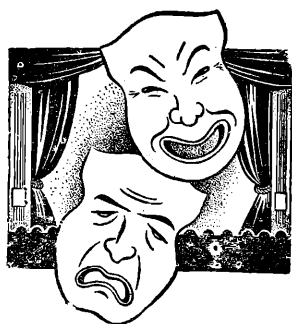
Заграли дзвони великодні,
Звістили чудо всіх чудес,
Що встав із гробу Син Господній—
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Три дні лиш тому фарисеї
Вели Його розп'ять на хрест—
Він нині встав в красі і силі,
Воістину, Христос Воскрес!

Дзвоніть, дзвоніть весело дзвони,
Щоб жаль і біль з серць наших щез . . .
. . . Й тоді були ридання, стони—
А в третій день — Христос Воскрес!

Осип Скала.

ТЕАТР КІНО РАДІО

Др. Г. Г. Скегар

Українці в Голівуд

ЧАСТИНА 2.

Щоби ця стаття була більш цікава, треба повернути колесо часу до 1942 року, коли то українці в Лос Анджелес, справляючи український Великдень, запросили на це свято з промовою артиста Василя Титла. Шановний гість був із дружиною і сидів на почеснім місці за довгим столом. Кинув оком по присутних, відтак подивився на Божий дар на столі й почав свою промову: „Мої Дорогі! Я з українського роду, але виростав та виховувався поміж американцями й мало коли живив української мови в розмовах, і тому тяжко мені висказати свої думки по українськи так якби хотілося. Дозвольте мені промовити до вас по англійськи!“ При цім виголосив довшу промову, дякуючи українцям, що запросили його поміж себе на Великдень, бо це пригадало йому часи, коли він був дитиною, а родичі справляли Великодні свята, ось так як саме тоді.

Оце була моя перша зустріч з Титлою. В той час він був артистом-рисівником у фільмовій студії Діснея, де крім нього був ще один українець на ім'я Е. Паливода з Клівленду, Огайо. Паливоду я знав з моїх поїздок до Клівленду ще перед 1942 роком. Однак з якоїсь причини (мабуть з української непосидючости!) Титла не довго пра-

цював у Діснея, а згодом перейшов до іншої студії в „Юніверзал Сіті“, а ще далше пішов до Нью Йорку, де під своїм іменем „Бил Титла“ почав випускати довгі серії комічних фільмів ТЕРІТУНС. Ці випуски я самий опрацьовував в кольоровій студії донедавна, бо десь до кінця 1948 року. Відтак знову пропав слух по Титлові: значить мабуть знову перейшов до іншої студії з новими проєктами (це мій здогад).

Як рисівник Титла був артистом з ласки Божої. Окрім великого природного таланту до малярської штуки, мав він звязки з директорами фільмових студій і знав бізнесову процедуру. Коли не помиляюсь, то „Мікі Мавс“ був його твором, а різномодні варіанти цієї штуки облетіли цілий світ та принесли фільмовим студіям сотки мільйонів заробітку. Щоби він зійшов зі сцени мені не хочеться вірити. Але я дальше буду слідкувати за ним та за його новими комічними креаціями, й про це донесу до української преси.

* * *

При цій нагоді слід згадати (хочби для самої фільмової історії) про деякі нагоди наших українців стати фільмовими артистами. До таких в першій мірі належить п. Василь Балешта (теперішній адвокат

в Канаді), якого фільмовий директор Ерік фон Штрогайм запрсвив був до Голівуду обняти певну роль в одній штуці. Однак п. Белешта з якоїсь причини не використав золотої нагоди, яка вже більше ніколи не поверне.

Знаю про другий випадок, де ще один українець відкинув велику фільмову оферту, а тепер за цим жаліє. Відтак знаю декілька випадків, що деякі наші артистичні сили пробували дістатися до фільмових студій, але не мали щастя, бо не мали за собою „руки“. Передше можна було дістатися до фільмової студії щастям, тепер це є виключене: до фільмової студії може дістатися лише той чи та, за якими сама студія пошукує.

В Голівуді є так багато різних артистів, музикантів, співаків, штукарів, письменників, знавців історії та костюмів, що студії мають з чого вибирати до найменших подробиць. І тому то по ресторанах в Голівуді побачите багато красавиць, що доносять до столів поживу, тому, що не могли дістатися до студії на акторок!

„НАША МЕТА“

ЗАПОВІДІ ТЕАТРАЛЬНОГО АКТОРА

Відома українська артистка, Ганна Совачева, у своїх споминах наводить низку заповідей-вказівок для молодих сценічних акторів. Ось деякі з них:

1. Нема поганих ролей, є погані актори.
2. Прислухайся більш до своєї душі, ніж до суфлера.
3. Щоб відповідати в тон, треба знати текст і настрої партнера.
4. Дбай більше про партнера ніж про себе.
5. Знай звідки і для чого ти вийшов на сцену.
6. Краще недограти ніж переграти.
7. Розумом контролюй сам себе на сцені.
8. Грай більш, коли мовчиш на сцені.
9. Пануй над темпераментом і нервами.
10. Бійся похвал, люби критику.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Центральний Комітет СУМ-у видав працю на 100 сторінок професора Г. Ващенко (почесного члена СУМ-у) під наголовком: „**ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ**“ з циклу матеріалів для вишколу керівників Осередків СУМ-у (випуск 3—4).

Зміст праці:

КРИТИКА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ВИХОВНОГО ІДЕАЛУ.

1. Большевицький виховний ідеал.
2. Основні риси большевицького виховного ідеалу.
3. Критичні зауваження до большевицької концепції виховного ідеалу.

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

1. Євангельська наука і грецька філософія — основи християнської філософії.
2. Найхарактеристичніші риси християнської філософії.
3. Наука про Бога.
4. Докази буття Божого.
5. Онтологічний доказ буття Божого.
6. Космологічний доказ буття Божого.
7. Моральний доказ буття Божого.
8. Євангельський ідеал людини.
9. Риси християнина.

ЗАГАЛЬНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

1. Критика ідеалів націонал-соціалістичного виховання.

Матеріали цікаві не лише для керівників Осередків СУМ-у, але також для студентства і керівників культурно-виховної праці.

Замовлення надсилати на адресу:

Ukrainischer Jugendverein
München 2.
Dachauer Strasse 9/2
Amerikanische Zone
GERMANY

Ціна 4 НМ. або 1 ам. доляр.
Друга частина праці в друку.

Центральний Комітет
Спілки Української Молоді

З ЖИТТЯ І

ДІЯЛЬНОСТІ

У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Осередок СУМ в Робертсбридж Наш Осередок ім. Є. Коновальця начислює всіх 37 членів. В нас немає багато інтелігенції, всю працю в Осередку ведуть друзі з закінченою неповно-середньою освітою. Наш Осередок засновано ще 15 жовтня 1948 р. За цей час ми вже можемо похвалитися деякими досягненнями в нашій праці в напрямі піднесення нашого знання, вироблення світогляду і т.п. Працю ми розгортали після наших спроможностей, але ми придержуємося засади: „хто вчиться безперерійно, той напевно навчиться.“

В нашому Осередку є зорганзований хор, заходом Осередку було влаштовано кілька імпрез. Найкраща з них, що на довго останеться в пам'яті членів, це було цьогорічне відсвяткування Роковин 22. Січня, получене з посвяченням сумівського прапору та зложенням сумівського приречення членів.

Шевченківська Академія в Болтоні Шевченківська Академія відбулася в нашому Осередку в дні 18 березня в залі Лодвік, що була наповнена по береги українцями та чужинцями. Коротка вступне слово виголосив голова місцевого Осередку СУМ. Мішаний хор під керівництвом п. Сироти відспівав „Заповіт“. В дальших точках програми був виголошений реферат другом Б. Головатим. З деклямацій слід відмітити „Тополю“, що її віддеклямувала подруга М. Процак. Дуже гарне враження викликав виступ сумівців

у збірній деклямації „Учітеся брати мої“. Програма була мережана виступами хору, деклямаціями, та виступом місцевого балету. Академію закінчено Національним Гимном. Дуже велика присутність української громади на академії свідчить про велику любов до нашого найбільшого українця, нашого провідника — Т. Г. Шевченка.

Генсіць кий.

Осередок СУМ в Морбі Наш Осередок СУМ ім. ген. Грицяя-Перейноса начислює

36 членів. Наш Осередок остаточно оформлено щойно в жовтні мин. року. В своїй початковій праці ми обмежились тільки до відсвяткування національних річниць. Згодом праця розгорнулася ширше і сьогодні в нашому Осередку відбуваються вже систематично виголошувани доповіді, відбуваються курси англійської мови, які веде друг В. Волошин, як також існує в нас шаховий гурток. Всі національні річниці ми стараємося відсвяткувати разом з іншими існуючими в нас організаціями. Дуже ми радіємо, що за допомогою Централі СУМ нам вдалося розгорнути працю в Осередку і так як передтим багато нашої молоді ставилася досить зрезигновано до всіх справ, а особливо до молодняцької організації СУМ, так тепер зрозумівши такі великі ідеї, які СУМ несе на своїх прапорах, всі горнутья масово до нашої Спільки, Ми є горді з того, що ми є членами СУМ.

В далекій Шотляндії Комітет Осередку СУМ в Макмері Гостелі, в Шотляндії, якого Головою є друг Ю. Верещук, є дуже активний в розгортанні праці, а гадзвичайно діловим у звітуванні до слобі Централі. Переглядаючи щомісячні звіти з діяльності цього Осередку мимоволі переноси́ся думками до далекої Шотляндії. Бачу: молодих, енергій-

добився уліку місцевої драматичний гурток. Про це може також сказати і околиця. Заходами цього гуртка крім урядового ще минулого року Свят Миколаїського вечора, дано виставу «Україна в крзії». В місяці січні цю виставу повторено в одному з Единбурських театрів, на якій були присутні українці майже всіх гостелів Шотляндії. Про успіх вистави найкраще

Стінна газета Осередку СУМ в Кранвіч.

них сумішів, що спішать по цілоденній важкій праці на спільні сходи́ни до домівок. А мають вже чим похвалитися наші друзі в Макмері Гостелі. Цілий ряд відчитаних рефератів і виголошених доповідей, багаті програми уряджуваних національних річниць праця гуртків. Та чи не найкраще

вони самі можуть сказати.

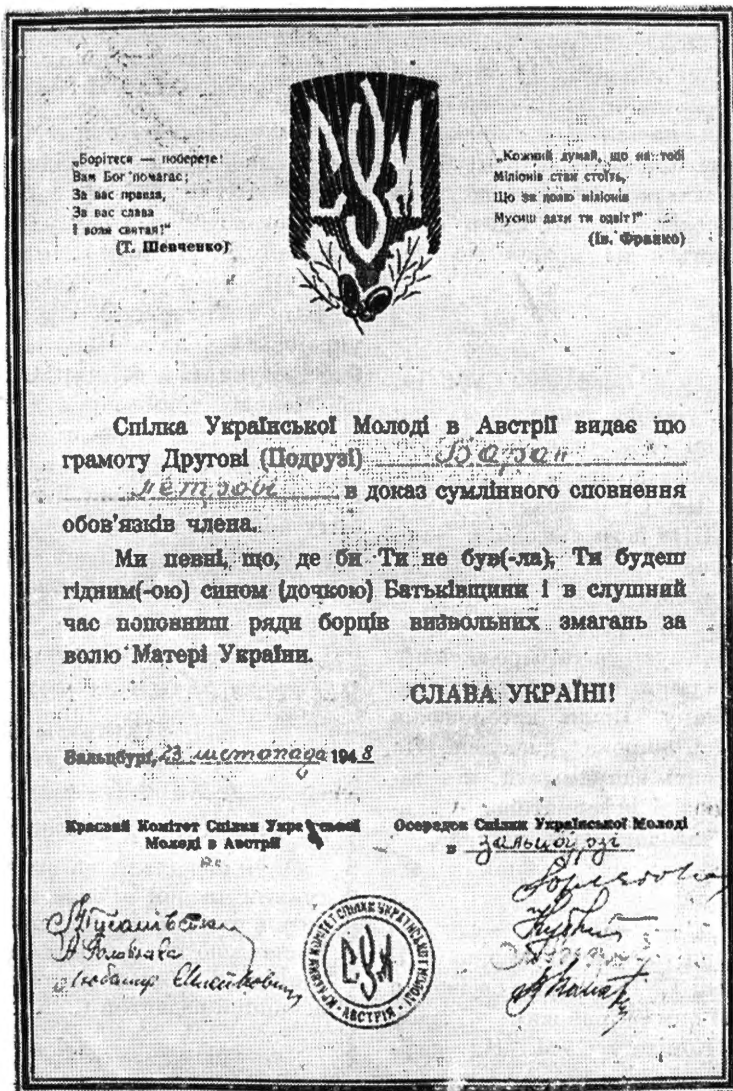
Ми довідалися, що Макмері Гостель поступенно ліквідується. Виїжджають мешканці гостелю на інші місця поселення і жалко їм покидати працю розгорнену в молодняцькій організації СУМ. Напередодні остаточної ліквідації Осередку належить на

цьому місці зложити признання як Комітетові так і всім членам СУМ за жертвенну, повну посвяту працю, та побажати ще більших успіхів на новому місці.

Спектатор.

Осередок СУМ у Вінфільді

Наш Осередок у Вінфільді ми назвали ім. Зенона Коссака. Тому, що у нас є дуже маленька частина української молоді, а тим самим і невелика скількість членів, нашу працю ми розгор-

Крайовий Комітет Спілки Української Молоді в Австрії видає для своїх членів Грамоти в доказ сумлінного виконання обов'язків члена. На фото: Одна із цих Грамот.

тасмо з усіма членами разом, а не так, як ми чули про інші Осередки, що можуть працювати ланками. Наш енергійний голова Юрій Махновський докладає всіх аусень, щоби працю в Осередку поставити на відповідному рівні. У нас всі члени є дуже добре здисципліновані. Всі сходи ни переводимо після правил, що їх нам переслала наша Централь в Лондоні. Крім відвіткочування наших національних Річниць, ми пророблюємо систематично на сходах реферати і матеріали надіслані з Централі. Наші сумівці дуже цікавляться сумівською пресою і залюбки читають „Авангард“, „На Варті“, „Голос Молоді“. Віримо, що в майбутньому нам вдасться ще краще розгорнути нашу працю.

Сумівець.

ВІСТІ Місцевий Осередок СУМ ім. **З ЛОНДОНУ** Павлушкова запросив на свої ширші сходи ни членів й українського громадянства, що відбулися дня 19 березня, члена ЦК СУМ подругу Муху в докладом про АБН і його завдання. Зала щерть переповнена українською молоддю і старшим громадянством була доказом того, як живо інтересується та бере активну участь наша громада в нашому житті на політичному відтинку. Після виголошеної доповіді вив'язалась широка дискусія. На цьому місці належить запримітити, що такі і їм подібні доповіді інформативного характеру потрібно виголошувати частіше, бо українська громада на цих теренах спрагнена їх.

**Доклад
про АБН**

Після закінчення Загальних Зборів СУБ відбулося в домівці СУБ-у перше засідання новообраного II-гим Крайовим З'їздом СУМ Крайового Комітету СУМ. На засі-

данні був присутній вик.об. Голови ЦК СУМ друг Калинник, який дав цілий ряд вказівок Крайовому Комітетові в розгорненні практичної роботи. Засідання визначило Президію Крайового Комітету, розділено функції поміж членами РК та обговорено ряд питань в плануванні праці.

**Засідання
КК СУМ**

КОМУНІКАТ

Центральний Комітет Спілки Української Молоді подає до відома всім Крайовим Комітетам, Організаційним Бюрам та Уповноваженим СУМ-у в Європі і Заокеаном, що 29. січня н.р. в Кармен дель Парана (Парагвай) відбулися річні збори молоді при Товаристві «Просвіта», на яких українська молодь Парагваю своїм рішенням вступила в **світову** Спілку Української Молоді, тримаючи і далі сівпрацю з Товариством «Просвіта».

Центральний Комітет Спілки Української Молоді вітає від імені всіх сумівців світу новостворений Крайовий Комітет СУМ його Осередки та членів в Парагваю. Вітаємо також і Товариство «Просвіта», як батьківську організацію, що взяла патронат над нашою молоддю.

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ — ГОТОВ БОРОНИТИ!

**Центральний Комітет
Спілки Української Молоді**

До всіх Читачів „Голосу Молоді!

Оцим подається до відома, що з наступним числом «Голос Молоді» переходить в руки нової Редакційної Колегії. Рівночасно повідомляється, що за редакцію не є більш відповідальний дотеперішній редактор С. Бобдар.

РЕДАКЦІЯ.

„ГОЛОС МОЛОДІ“ — місячний журнал української молоді
Редагує: Колегія. **Видає: Крайовий Комітет СУМ у Великобританії.**
“THE VOICE OF YOUTH” — Monthly Magazine for the Ukrainian Youth in the U. K.
 Printed by RK. PRINTING & PUBLISHING CO., 70, College Road, Harrow, Middlesex, England, and published by
 UKRAINIAN YOUTH ASSOCIATION, 49, Linden Gardens, Notting Hill Gate, London W. 2., England.

Друковано в Українській Друкарні „РІДНА КНИЖКА“.